

Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

► **V****РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА**

от 15 март 2001 година

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

(ОВ L 81, 21.3.2001 г., стр. 1)

Изменен с

Официален вестник

		№	страница	дата
► <u>M1</u>	Регламент (ЕО) № 2414/2001 на Съвета от 7 декември 2001 година	L 327	1	12.12.2001
► <u>M2</u>	Регламент (ЕО) № 453/2003 на Съвета от 6 март 2003 година	L 69	10	13.3.2003
► <u>M3</u>	Регламент (ЕО) № 851/2005 на Съвета от 2 юни 2005 година	L 141	3	4.6.2005
► <u>M4</u>	Регламент (ЕО) № 1791/2006 на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	1	20.12.2006
► <u>M5</u>	Регламент (ЕО) № 1932/2006 на Съвета от 21 декември 2006 година	L 405	23	30.12.2006

Изменен с

► <u>A1</u>	Акт относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз	L 236	33	23.9.2003
--------------------	---	-------	----	-----------

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 539/2001 НА СЪВЕТА

от 15 март 2001 година

за определяне на третите страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници на държавите-членки, както и тези, чиито граждани се освободени от това изискване

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 62, точка 2, буква б) i) от него,

като взе предвид предложението на Комисията ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽²⁾,

като има предвид, че:

- (1) По силата на член 62, параграф 2, буква б) от Договора, Съветът следва да приеме правилник относно визите за планиран престой за период от максимум три месеца, и в този контекст от него се изисква да определи списък на онези трети страни, чиито граждани трябва да притежават виза, когато преминават външните граници, както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване. В член 61 тези списъци са цитирани сред граничните мерки, които са пряко свързани със свободното движение на хора в зона на свобода, сигурност и правосъдие.
- (2) Настоящият регламент е продължение на достиженията на правото от Шенген в съответствие с Протокола, който ги интегрира в рамките на Европейския съюз, наричан по-долу „Шенгенския протокол“. Той не влияе на задълженията на държавите-членки, произтичащи от достиженията на правото от Шенген, както е определено в приложение А към Решение 1999/435/ЕО от 20 май 1999 г. относно определяне на достиженията на правото от Шенген, с цел да се установи, съобразно релевантните разпоредби от Договора за създаване на Европейската общност и Договора за Европейския съюз, правното основание за всяка разпоредба или решение, които съставляват достиженията на правото от Шенген ⁽³⁾.
- (3) Настоящият регламент представлява по-нататъшното развитие на онези разпоредби, по отношение на които съгласно Шенгенския протокол се разрешава по-тясно сътрудничество, и спада към областта по член 1, буква Б от Решение 1999/437/ЕО от 17 май 1999 г. относно някои условия за прилагане на Споразумението между Съвета на Европейския Съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за обвързването на тези две държави с изпълнението, приложението и по-нататъшното развитие на достиженията на правото от Шенген ⁽⁴⁾.
- (4) Съгласно член 1 от Протокола за позицията на Обединеното кралство и Ирландия, приложен към Договора за Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност, Ирландия и Обединеното кралство не взимат

⁽¹⁾ ОВ С 177 Е, 27.6.2000 г., стр. 66.

⁽²⁾ Становище от 5 юли 2000 г. (все още не публикувано в *Официален вестник*).

⁽³⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

▼B

участие в приемането на настоящия регламент. Следователно, и без да се засяга член 4 от този Протокол, разпоредбите от настоящия регламент не се прилагат нито за Ирландия, нито за Обединеното кралство.

- (5) Определянето на онези трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, и на третите страни, чиито граждани са освободени от него, се ръководи от внимателна, подробна оценка на множество критерии, които се отнасят, наред с други неща, до нелегалната имиграция, държавната политика, обществената сигурност и до външните взаимоотношения на Европейския съюз с трети страни, като също така се отчита и принципите за регионална съгласуваност и реципрочност. Ако някоя от третите страни, които са включени в приложение II от настоящия регламент реши да въведе изискване за виза за гражданите на една или повече държави-членки, следва да се вземат мерки за механизъм на Общността, който да позволи прилагането на този принцип за реципрочност.
- (6) Тъй като Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) освобождава от визовото изискване гражданите на Исландия, Лихтенщайн и Норвегия, то тези страни не са включени в списък на приложение II към настоящия регламент.
- (7) По отношение на лица без гражданство и признати бежанци, без да се накърняват задълженията по силата на международните споразумения, сключени от държавите-членки, и в частност Европейското споразумение за премахване на визите за бежанци, сключено в Страсбург на 20 април 1959 г., решението по отношение на изискването на или освобождаването от визи следва да се основава на третата страна, в която пребивават тези лица и която им е издала пътни документи. С оглед различията в националните законодателства, които се прилагат към лицата без гражданство и признатите бежанци, държавите-членки могат да вземат решение дали тези категории лица да бъдат субект на изискването за виза, когато третата страна, в която пребивават тези лица, и която им е издала пътните документи се явява трета страна, чиито граждани са освободени от изискването за виза.
- (8) В специфични случаи, когато е оправдано прилагането на специални визови правила, държавите-членки могат да освобождават определени категории лица от изискване за виза или да им го налагат в съответствие с публичното международно право или съгласно международния обичай.
- (9) С оглед на това да се гарантира, че системата се управлява открито и че потенциално заинтересованите лица са информирани, държавите-членки следва да съобщават на останалите държави-членки и на Комисията за мерките, които предприемат по силата на настоящия регламент. По същите причини тази информация също така следва да се публикува в *Официален вестник на Европейските общности*.
- (10) Условието за влизането на територията на държавите-членки или издаването на визи не засягат съществуващите правила в настоящия регламент относно признаването на валидността на пътните документи.
- (11) В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в член 5 от Договора, е както необходимо, така и подходящо да се гарантира, че общият визов режим действа ефективно, което се постига чрез приемането на регламент, с който да се направи списък на трети страни, чиито граждани трябва да притежават визи, когато преминават външните граници,

▼B

както и на онези, чиито граждани са освободени от това изискване.

▼M1

- (12) Настоящият регламент предвижда пълно хармонизиране по отношение на трети страни, към чиито граждани има изискване за визи при преминаване на външните граници на държавите-членки и тези, чиито граждани са освободени от това изисквания.

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

1. Гражданите на третите страни, които са изброени в списъка в приложение I, трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки.

▼M5

Без да се засягат изискванията, произтичащи от Европейското споразумение за отмяна на визите за бежанците, подписано в Страсбург на 20 април 1959 г., лицата с признат статут на бежанци и лицата без гражданство трябва да притежават виза при преминаване на външните граници на държавите-членки, ако третата страна, в която те пребивават и която им е издала документ за пътуване, е трета страна, посочена в приложение I към настоящия регламент.

▼M1

2. Граждани на трети страни, включени в приложение II, са освободени от изисквания за визи по параграф 1 за престой не повече от общо три месеца.

▼M5

Следните лица също така се освобождават от визово изискване:

- граждани на трети страни, посочени в приложение I, които притежават разрешително за местен граничен трафик, издадено от държавите-членки по силата на Регламент (ЕО) № 1931/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за определяне на правилата за местния граничен трафик на външните сухопътни граници на държавите-членки и за изменение на разпоредбите на Шенгенската конвенция⁽¹⁾, когато тези лица упражняват своето право в контекста на режима за местния граничен трафик;
- ученици, които са граждани на трета страна, посочена в приложение I, и които пребивават в държава-членка, която прилага Решение 94/795/ПВР на Съвета от 30 ноември 1994 г. относно съвместно действие, прието от Съвета на основание член К.3, параграф 2, буква б) от Договора за Европейския съюз, по отношение на облекчения при пътуване на ученици от трети страни, които пребивават в държава-членка⁽²⁾ и които пътуват в контекста на училищна екскурзия като членове на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;
- лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство и други лица, които не притежават националност на нито една държава, и които пребивават в държава-членка и притежават документ за пътуване, издаден от същата държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ L 405, 20.12.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 327, 19.12.1994 г., стр. 1.

▼B

3. Към гражданите на такива трети страни, които в миналото са били част от страните, които са изброени в списъците в приложения I и II, подлежат съответно на разпоредбите от параграфи 1 и 2, освен ако и докато, Съветът вземе друго решение в съответствие с процедурата, която е постановена в релевантната разпоредба от Договора.

▼M3

4. Ако трета страна, включена в списъка в приложение II, въведе задължение за виза за граждани на държава-членка, се прилагат следните разпоредби:

а) Съответната държава-членка уведомява писмено Съвета и Комисията за въвеждането на задължение за виза в срок от деветдесет дни от датата на неговото обявяване или прилагане; нотификацията се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серии С. В съобщението се посочват моментът на въвеждане на мярката, както и видът на документите за пътуване и визите, за които тя се отнася.

Ако третата страна вземе решение за отмяна на задължение за виза преди изтичането на този срок, съобщението не е необходимо;

б) веднага след публикуването на посочената нотификация, Комисията предприема, съгласувано със съответната държава-членка, действия пред официалните органи на съответната трета страна за отмяна на задължението за виза за пътуване;

в) Комисията докладва на Съвета в срок от деветдесет дни след публикуването на нотификацията, съгласувано със съответната държава-членка. Към този доклад може да бъде приложено предложение за временно възстановяване на задължението за виза за гражданите на съответната трета страна. Комисията може да внесе предложението и след обсъждането на нейния доклад в Съвета. Съветът се произнася по предложението с квалифицирано мнозинство в срок от три месеца;

г) Комисията може, ако счете за необходимо, без предварителен доклад да внесе предложение за временно въвеждане на задължение за виза за гражданите на третата страна, посочена в буква в). В резултат на това предложение се прилага процедурата, предвидена в буква в). Съответната държава-членка може да съобщи дали желае Комисията да се откаже от временното въвеждане на задължение за виза без предварителен доклад;

д) независимо от букви в) и г) Комисията може да внесе предложение за изменение на настоящия регламент с цел заличаване на съответната трета страна от приложение II и включване в приложение I. Ако бъде взето решение за прилагане на временни мерки съгласно букви в) и г), Комисията внася предложението за изменение на настоящия регламент най-късно девет месеца след влизане в сила на временните мерки. Такова предложение освен това съдържа разпоредби относно отмяната на временните мерки, ако такива са въведени съгласно букви в) и г). Комисията междуременно ще продължи да въздейства върху официалните органи на съответната трета страна с цел да възстановят безвизовото пътуване за гражданите на съответната държава-членка;

е) ако съответната трета страна отмени задължението за виза, съответната държава-членка уведомява за това Съвета и Комисията. Нотификацията се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*, серии С. Всички временни мерки, приети съгласно буква г), изтичат седем дни след публикуването в *Официален вестник*. Ако съответната трета страна е въвела задължение за виза за граждани на две или повече държави-

▼M3

членки, временните мерки изтичат едва след последната публикация.

5. Ако продължава да не съществува реципрочност при освобождаването от задължение за виза между трета страна, включена в приложение II, и една от държавите-членки, Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета до 1 юли на всяка четна година относно несъществуващата реципрочност и при необходимост прави подходящи предложения.

▼B*Член 2*

За целите на настоящия регламент, „виза“ означава разрешение, което е издадено от държава-членка, или, взето от държава-членка решение, което се изисква с оглед на:

- влизане в тази държава-членка или в няколко държави-членки с намерение за престой за общ период не повече от три месеца,
- влизане в тази държава-членка или в няколко държави-членки с цел транзитно преминаване през нейната/тяхната територия, освен за транзит на аерогара.

▼M5**▼B***Член 4*

1. Една държава-членка може да допусне изключения от изискването за виза по член 1, параграф 1, или изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до:

▼M5

а) притежателите на дипломатически паспорти, служебни паспорти или специални паспорти в съответствие с една от процедурите, предвидени в член 1, параграф 1 и член 2, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 789/2001 от 24 април 2001 г. за запазване на изпълнителни правомощия на Съвета във връзка с някои подробни разпоредби и практически процедури за разглеждане на молби за визи ⁽¹⁾.

▼B

- б) граждански въздушен и морски екипаж;
- в) екипажа и съпровождащите лица на полети, извършвани с цел провеждане на спасителна операция или оказване на спешна помощ, както и други лица, които оказват помощ при бедствие или катастрофа;
- г) гражданския екипаж на кораби, които плават в международни води;
- д) притежателите на пасавани, които някои междуправителствени международни организации издават на своите служители.

▼M5

(2) Държава-членка може да освободи от визово изискване:

- а) ученик с националност на трета страна, посочена в приложение I, който пребивава в трета страна, посочена в приложение II или в Швейцария и Лихтенщайн, и който пътува в контекста на училищна екскурзия като член на група ученици, придружавани от учител от съответното училище;

⁽¹⁾ ОВ L 405, 20.12.2006 г., стр. 1.

▼ M5

- б) лица с признат статут на бежанци и лица без гражданство, ако третата страна, в която те пребивават и която е издала техния документ за пътуване, е една от третите страни, посочени в приложение II;
- в) членове на въоръжените сили, които пътуват по въпроси, свързани с НАТО или с Партньорство за мир, и притежават заповеди за идентификация и движение, предвидени със Споразумението от 19 юни 1951 г. между страните по Организацията на Северноатлантическия договор по отношение на статута на техните въоръжени сили.

▼ B

- 3. Една държава-членка може да допусне изключения от освобождаването от изискване за виза по член 1, параграф 2, когато се отнася до лица, които упражняват доходоносна дейност по време на престоя си.

Член 5

1. В рамките на 10 дни от влизането в сила на настоящия регламент държавите-членки следва да уведомят останалите държави-членки и Съвета относно мерките, които са предприели съгласно член 3, второ тире, и член 4. По същия начин, в рамките на пет работни дни следва да се съобщават всякакви по-нататъшни промени по тези мерки.

2. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейските общности* за информацията за мерките, които са съобщени съгласно параграф 1.

Член 6

Настоящият регламент не засяга правомощията на държавите-членки по отношение на признаването на държави и териториални единици и на паспорти, пътни документи и документи за самоличност, издавани от техните власти.

Член 7

1. Регламент (ЕО) № 574/1999 на Съвета⁽¹⁾ се заменя с настоящия регламент.

2. Окончателните версии на Общите консулски инструкции (ОКИ) и на Общия наръчник (ОН), които са определени от Решението на Шенгенския изпълнителен комитет от 28 април 1999 г. (SCH/Com-ex(99) 13), следва да бъдат изменени както следва:

- 1. заглавието на приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН, се заменя със следното:

„Общ списък на трети страни, чиито граждани подлежат на изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

- 2. списъкът в приложение 1, част I от ОКИ и на приложение 5, част I от ОН се заменя със списъка в приложение I към настоящия регламент;

- 3. заглавието на приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН, се заменя със следното:

„Общ списък на трети страни, чиито граждани са освободени от изискването за виза, наложено с Регламент (ЕО) № 539/2001“;

⁽¹⁾ ОВ L 72, 18.3.1999 г., стр. 2.

▼B

4. списъкът в приложение 1, част II от ОКИ и на приложение 5, част II от ОН се заменя със списъка в приложение II към настоящия регламент;
5. част III от приложение I към ОКИ и част III от приложение 5 към ОН се отменя
3. Решенията на Шенгенския изпълнителен комитет от 15 декември 1997 г. (SCH/Com-ex(97)32) и от 16 декември 1998 г. (SCH/Com-ex(98)53, rev.2) се отменят.

▼M1*Член 8*

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*

▼B

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

▼ B*ПРИЛОЖЕНИЕ I***Общ списък по член 1, параграф 1**

1. ДЪРЖАВИ

Афганистан

Албания

Алжир

Ангола

▼ M5

▼ B

Армения

Азербайджан

▼ M5

▼ B

Бахрейн

Бангладеш

▼ M5

▼ B

Беларус

Белиз

Бенин

Бутан

▼ M5

Боливия

▼ B

Босна и Херцеговина

Ботсуана

Буркина Фасо

Бурма/Мианмар

Бурунди

Камбоджа

Камерун

Капо Верде

Централноафриканска република

Чад

Китай

Колумбия

Конго

Кот Д'Ивоар

Куба

Демократична република Конго

Джибути

Доминика

Доминиканска република

▼ M2

Еквадор

▼ B

Египет

Екваториална Гвинея

Еритрея

Етиопия

▼ M5

Сърбия

Черна гора

▼ B

Фиджи

Бивша югославска република Македония

Габон

Гамбия

Грузия

Гана

Гренада

Гвинея

Гвинея Бисау

Гвиана

Хаити

Индия

Индонезия

Иран

Ирак

Ямайка

Йордания

Казахстан

Кения

Кирибати

Кувейт

Киргизстан

Лаос

Ливан

Лесото

Либерия

Либия

Мадагаскар

Малави

Малдиви

Мали

Маршалски острови

Мавритания

▼ M5

▼ B

Микронезия
Молдова
Монголия
Мароко
Мозамбик
Намибия
Науру
Непал
Нигер
Нигерия
Северна Корея
Северни Мариански острови
Оман
Пакистан
Палау
Папуа Нова Гвинея
Перу
Филипините
Катар
Русия
Руанда

▼ M5

▼ B

Сейнт Лучия
Сейнт Винсент и Гренадин
Сао Томе и Принсипи
Саудитска Арабия
Сенегал

▼ M5

▼ B

Сиера Леоне
Соломонови острови
Сомалия
Южна Африка
Шри Ланка
Судан
Суринам
Свазиленд
Сирия
Таджикистан
Танзания
Тайланд

▼ M5

Тимор-Лесте

▼ B

Коморски острови
Того
Тонга
Тринидад и Тобаго
Тунис
Турция
Туркменистан
Тувалу
Уганда
Украйна
Обединени арабски емирства
Узбекистан
Вануату
Вьетнам

▼ M5

Самоа

▼ B

Йемен
Замбия
Зимбабве

2. ИНСТИТУЦИИ И ТЕРИТОРИАЛНИ ВЛАСТИ, КОИТО НЕ СА ПРИЗНАТИ ЗА ДЪРЖАВИ ОТ НИТО ЕДНА ДЪРЖАВА-ЧЛЕНКА

▼ M2

▼ B

Палестинска власт
Тайван

▼ M5

3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИ-
НЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ
ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА ОБЩНОСТТА:

Граждани на британски отвъдморски територии, които не притежават
право на обитаване в Обединеното кралство

Британски отвъдморски граждани

Британски поданици, които не притежават право на обитаване в Обеди-
неното кралство

Британски защитени лица.

▼ B*ПРИЛОЖЕНИЕ II***Общ списък по член 1, параграф 2**

1. ДЪРЖАВИ

Андора

▼ M5Антигуа и Барбуда ⁽¹⁾**▼ B**

Аржентина

Австралия

▼ M5Бахамски острови ⁽¹⁾

Барбадос ⁽¹⁾**▼ B**

Бразилия

▼ M5

Бруней Дарусалам

▼ M4

▼ M5Сейнт Кийтс и Нейвис ⁽¹⁾Сейшели ⁽¹⁾**▼ B**

Канада

Чили

Коста Рика

Хърватия

▼ A1

▼ M2

▼ A1

▼ B

Гватемала

Ватикана

Хондурас

▼ A1

▼ B

Израел

Япония

▼ A1

▼ M5Мавриций ⁽¹⁾**▼ B**

Малайзия

⁽¹⁾ Освобождаването от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.

▼ A1

▼ B

Мексико
 Монако
 Нова Зеландия
 Никарагуа
 Панама
 Парагвай

▼ A1

▼ M4

▼ B

Салвадор
 Сан Марино

▼ M5

Сейшели ⁽¹⁾

▼ A1

▼ B

Словакия

▼ A1

▼ B

Южна Корея

▼ M2

▼ B

Съединени американски щати
 Уругвай
 Венецуела

2. СПЕЦИАЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ РАЙОНИ (САР) НА КИТАЙСКАТА НАРОДНА РЕПУБЛИКА

Хонконг САР ⁽²⁾
 Макао САР ⁽³⁾

▼ M5

3. БРИТАНСКИ ГРАЖДАНИ, КОИТО НЕ СА ГРАЖДАНИ НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ПРАВОТО НА ОБЩНОСТТА:

Британски граждани (отвъдморски територии).

⁽¹⁾ Освобождането от визово изискване ще се прилага от датата на влизане в сила на споразумение за освобождаване от визи, което предстои бъде сключено с Европейската общност.

⁽²⁾ Освобождането от изискване за виза се прилага само спрямо притежателя на паспорт от „Специален административен район Хонконг“ („Hong Kong Special Administrative Region“).

⁽³⁾ Освобождането от изискване за виза се прилага само спрямо титуляри на паспорт от „Специален административен район Макао“ („Região Administrativa Especial de Macau“).